5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 246 — Editia de seară — MIERCURI 7 (20) SEPTEMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — STRĂINĂTATE: 3 luni Lei 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
Redacţia şi Administraţia: Bucureşti, str. Brezoianu, 11

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani
Idem pag IV . 50
Necrologii şi reclame 3,50 linia
mentiuni sau informatiuni mortuare dupa marime cela 60-150 le

Directori: VIRGIL N. DĂRĂSCU şi STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

Făgărașul a fost ocupat de trupele române

Moartea

de Virgil N. Dărăscu

Nimic nu poate zguduĭ mai tare pe omul doritor de viaţă de cât gândul că are să moară. Pe cât este de tristă viaţa pentru suferindul sau lipsitul de toate, pe atât este de plăcută pentru acela care nu duce grija de nimic.

Mulţi cari sunt sănătoşi, deşi văd cum dispar, unul câte unul, rude şi prieteni scumpi şi iubiţi, totuşi, nu se pot obişnuĭ cu ideia că le va veni şi lor rîndul.

Unii mai curînd, alţii mai târziu, ne ducem cu toţii acolo unde nu este chin, durere, întristare, nici suspin, ci numai viaţă fără sfârşit, cum spun preoţii la slujbele pentru morţi.

Cu unii moartea regulează socotelile mai de vreme, pe alţii îi uită prea mult pe pământ.

Sunt şi cazuri disperate în cari omul îşi urăşte viaţa şi-şi-o ridică singur. Un amor propriu prea mare, nereuşita la un examen, sau o boală incurabilă, sunt atâtea pretexte pentru sinucideri. Pe toţi aceştia îi compătimesc şi nu găsesc suficiente cuvinte de îmbărbătare spre a reda dorul de viaţă acelora cari, într'o clipă de descurajare, s'au desgustat de ea. După furtună iese soare, dar trebue împiedicată furtuna.

Este posibil să se invente ceva pentru perpetuarea vieţei, nemurirea oamenilor. Cu siguranţă o asemenea invenţie va sosi prea târziu, după-ce vom muri noi toţi.

* * *

De când există pământul moartea scoate multe lacrimi, pe cari însă timpul le şterge.

Cimitirele sunt oraşele cele mai liniştite şi mai triste. Cutreerând un cimitir simţi o deprimare sufletească, pe care ţi-o risipeşte câte un epitaf curios, sau cu versuri nereuşite.

La Zürich, murind unui bărbat soţia adorată, a pus să se sculpteze pe piatra mormântului un trandafir frumos, sub care a gravat aceste trei drăgălaşe cuvinte: *„Aşa a fost"*.

La Roma pe mormîntul a doi soţi se găseşte inscripţia următoare: *„Opreşte-te călător şi priveşte minunea: un bărbat şi soţia lui cari nu se ceartă!"*

Cel mai scurt şi mai frumos epitaf este acesta, pe mormântul unui general: *„Sta viator, heroem calcas!"* (Opreşte-te călător, să nu calci eroul!)

* * *

Moartea poate fi de mai multe feluri:

Aparentă, datorită unei stări nervoase, o catalepsie, înecăciune, sau un curent electric puternic. Dacă nu s'a aplicat suferinzilor sistemul întrebuinţat pentru refacerea respiraţiunei, apare *moartea reală*. Multe sunt cazurile în cari, din nepricepere, au fost îngropaţi oameni vii (*Universul* N. 176).—

Moartea civilă, este cea mai urîtă, ea şterge din rîndul celor vii pe ticăloşii cari comit fapte rele.

Viaţa este şi ea reală, aceasta pe care simţim că o trăim; iar o alta infinită stă numai în puterea spiritismului.

Viaţa, după definiţia dată de Bichat, este: *„totalitatea funcţiunilor cari rezistă morţei"*. Această definiţiune, care a fost mult admirată, păcătueşte prin raţionamentul *„a contrario"*. Adică, după Bichat, eşti viu cînd nu eşti mort şi eşti mort cînd nu mai eşti viu! Atunci ce este moartea? Ar fi foarte simplu, după acelaş sistem să răspund: încetarea funcţiunilor vieţei.

Când omul moare viaţa este condamnată să dispară odată cu simţirea, voinţa şi inteligenţa.

Molière, în comedia „Bolnavul închipuit", explică glumeţ proprietăţile opiului: *opium ne face să dormim pentru că are în el proprietăţi dormitive"*. Iar Claude Bernard ne spune că: *inima se contractă pentru-că are în ea fibre contractile*. Aceste două explicaţiuni sunt tot atât de puternice ca şi definiţia lui Bichat, — adică nu explică nimic.

Lordat a lămurit mai bine lucrurile; *„viaţa este supusă la o desvoltare progresivă, pe urmă la o slăbire, care se termină prin distrugerea finală"*.

Cu alte cuvinte: sufletul progresează cu cât omul înaintează în vîrstă, iar viaţa dispare cu bătrâneţea.

Prin urmare, prin moarte se înţelege despărţirea sufletului de corp. Sufletul părăseşte corpul după ce viaţa s'a stins şi nu poate să mai reînceapă când ceasul fatal a sosit.

Viaţa este atât de trecătoare, încât este lăsată la voia întâmplărei şi este expusă la mii de accidente. Numai sufletul este nemuritor.

Credinţa creştinească ne învaţă că sufletul trăeşte, după moartea omului, într'o eternitate fericită. Moartea nu este sfîrşitul omului, ci numai transformarea lui în infinitul cerurilor; iar mormîntul nu este de cât leagănul acelei de a doua vieţi.

Este nemuritor sufletul oamenilor cari au făcut numai fapte bune, al acelora cari mor în cursul cercetărilor sciinţifice şi mai ales al eroilor căzuţi pentru patrie.

Fericiţi dar toţi aceia cari nu au trăit o viaţă moartă, cari au ştiut, prin virtuţi şi fapte glorioase, să lase un nume şi un suflet nemuritor.

FURTUNA

din Camera ungară

Paris, 2. — *După o telegramă din Geneva, ziarele ungare semnalează că scene violente s'au desfăşurat în parlamentul din Budapesta, cînd declaraţia de războiu a României a fost cunoscută. Contele Tisza a fost primit cu huiduieli şi somat să demisioneze. El a spus: „Luaţi seama. Cuvintele reprezentanţilor ţărei sunt auzite dincolo de frontieră".*

Un deputat îi răspunse: „Plînsetele femeilor şi ale copiilor se aud încă de mai departe".

Contele Tisza încearcă în zadar să continue discursul. Dar sgomotul crescu. Preşedintele Camerei spuse atunci: „Gîndiţivă la impresia pe care aceste scene le vor produce în străinătate. Deputatul Posgay a răspuns: „Ce va spune străinătatea cînd va afla că românii sunt în Transilvania?"

Şedinţa continuă în acelaş tumult, cu toate stăruinţele şi rugămintele lui Tisza. (Agenţia Radio).

Barbarii germani

în ţinuturile ocupate de ei

Londra, 1. — Corespondentul special al ziarului „Morning Post" aflat în nordul Franţei spune că germanii continuă aceleaşi raiduri asupra nefericitelor oraşe, luînd femei şi bărbaţi fără apărare. Din Roubaix numai s'au luat 12 mii de oameni; Lille are un total şi mai mare de expatriaţi. O scrisoare dela o doamnă care trăeşte în districtele încălcate spune: „Iau aproape toate fetele şi femeile tinere. Am învăţat lucruri groaznice; au nişte metode de tortură aşa de rafinate în cît nici nu se poate închipui; sunt nişte fiinţe nedemne de a fi numiţi oameni; sunt mai rău de cît sălbatecii, sunt brute, barbari. Poporul nostru nu este cu putinţă să afle de aceste lucruri cari se întîmplă şi să nu ia nici o măsură. E de necrezut!" (A. T. E.)

PRESA FRANCEZA

înfierează atitudinea Greciei

Roma, 2. — *După telegrame din Paris: Ultimele evenimente din Grecia sunt viu comentate atît în Franţa, cît şi în Anglia.*

Din Berna se telegrafiază ziarului „Idea Nazionale" că în cercurile diplomatice din localitate se crede că demisia lui Zaimis înseamnă începutul unui şir de evenimente senzaţionale.

„Echo de Paris" se întreabă dacă elenismul modern, cu toate revendicările sale, nu e o amintire din trecut, menit să dispară în tocmai ca şi turchismul comitetului „Uniune şi progres". Elenismul încetează de a fi o „realitate politică" după cum a încetat de a fi o „realitate militară".

Acelaş ziar adaogă: „Visaserăm ceva mai bun pentru Grecia, dar pe visul nostru s'a lăsat astăzi vălul imposibilităţei. (A.T.I.)

Părerea lui Radoslavoff

Paris, 1. — *Ni se telegrafiază din Berna că preşedintele consiliului bulgar, d. Radoslavoff ar fi declarat că: „Nici o complicaţie nu e de temut din partea Greciei".*

Ziarele observă că Radoslavoff spusese acelaş lucru asupra relaţiunilor româno-bulgare, cîteva zile înainte de intervenţiunea României (Agenţia Radio).

Bulgarii la Cavalla

Londra, 1. — Corespondentul din Atena al ziarului „Daily Express" spune că bulgarii sosiţi la Cavalla au ordonat garnizoanei greceşti să se retragă la Drama ca să poată fi sub supraveghierea cartierului general bulgar. O parte din garnizoană s'a predat; ocuparea oraşului este iminentă şi populaţia e pe fugă.

PE FRONTUL OCCIDENTAL

Evenimentele de pe Somme. - Cordialitatea între francezi şi englezi

Londra, 1 Septembrie. — Corespondentul din Paris al ziarului „Morning Post" spune că ziarele de acolo arată entuziasmul trupelor franceze cari se simt foarte satisfăcute de ajutorul ce li se dă de artilerie. Ziarul „Times" spune că lupta este pe punctul de a avea rezultate mai mult de cît locale. Pentru prima oară de cînd s'a stabilit în mod ferm războiul de tranşee s'a reuşit ca printr'o mare operaţie să se treacă de a dreptul prin tranşeele bine fortificate ale frontului german; pentru prima oară frontul de vest a fost spart. De la începutul ofensivei pe frontul de vest francezii şi englezii pe rîul Somme, şi francezii la Verdun au putut anunţa capturarea a 260 de tunuri, 647 de mitraliere şi aproximativ 54.000 de oameni.

Corespondentul ziarului „Times" aflat pe frontul dela Somme este martor la imensul entusiasm pe care fiecare succes francez îl provoacă în armata britanică. Trupele britanice sunt aproape tot aşa de fericite ca şi cînd ar fi avut ele însăşi succesul. Corespondentul se îndoeşte dacă vre-odată în istorie doi aliaţi au lucrat împreună cu o unanimitate aşa de perfectă şi cu mai multă bunăvoinţă şi admiraţie reciprocă faţă de viteji lor.

Referindu-se la perfecţiunea transporturilor Aliaţilor, el spune că niciodată în lupta de la Somme n'au fost Aliaţii nevoiţi să cedeze o poziţiune cîştigată din cauză că aprovizionările cu apă sau hrană nu le-ar fi sosit la timp.

Corespondentul lui „New-York World" aflat pe frontul britanic de pe Somme spune că noua armată britanică crede în unanimitate că nimic nu o poate opri de a respinge pe germani. Dinsul crede că Marea Britanie are destule trupe pe Somme ca să înainteze de-a lungul întregului front. Oricare ar fi rezervele germane, englezii sunt cu mult superiori. Cu toate că noile metode de lupte în tranşee sunt mai totale decît cele de mai înainte, micile cîştiguri zilnice făcute de englezi îi costă foarte puţine vieţi omeneşti. Ei au înaintat în noile tranşee germane în fiecare zi timp de 2 luni fără pierderi serioase. Considerînd că au fost într'una în ofensivă pierdorile lor nu se pot compara cu pierderile suferite de germani la Verdun. (A. T. E.).

Francezii au luat prizonieri şi tranşee germane

Paris, 3. — Trupele franceze au înaintat la nord de ferma Le Priez, unde au luat un sistem de tranşee pe o adîncime de aproape 500 metri. Înaintarea aceasta, făcută deodată cu mişcarea trupelor britanice, a desgrădinat serios încercuirea satului Combles.

Lupte vii s'au dat la est de drumul Bethunului şi la nord de Bouchevesnes, prin care francezii şi-au lărgit poziţiunile.

La sud de Somme, două atacuri date în sectorul Deniecourt-Berny, au procurat francezilor avantagii simţite.

La est de Deniecourt s'au luat de francezi o tranşee germană întărită şi o pădurice.

După o luptă repede la nord-est de Berny, trei tranşee au fost pe rînd luate de francezi. Două sute prizonieri, dintre cari 5 ofiţeri, au rămas în mîinile francezilor, cari au mai luat vreo 10 mitraliere. Ultimele informaţiuni primite, arată că terenul cucerit după amiazi e acoperit de cadavre germane.

Pe restul frontului zi relativ liniştită, afară de sectoarele Thiaumont-Fleury-Vaux-Chapitre unde lupta de artilerie continuă foarte vie.

Cetatea Verdun decorată

Paris, 2. — D. Poincaré, preşedintele Republicei, s'a dus eri dimineaţa la Verdun, spre a da oraşului decoraţiile care i-au fost conferite de Statele Aliate.

Miniştrii de interne şi de război, d-nii Malvy şi Roques, generalii Joffre, Petain, Nivelle şi Dubois, şefii misiunilor militare în ţările aliate, acompaniau pe preşedintele Republicei.

D. Poincaré a înfipt una cîte una pe perna de catifea prezintată de primarul Verdun-ului, fiecare din decoraţiile pe care suveranii aliaţi le-au decernat cetăţei: „In numele împăratului Rusiei, Crucea Sf. Gheorghe; din partea Angliei, Crucea Militară a ordinului Victoria; a Italiei, medalia de aur a Virtuţii Militare; a Belgiei, Crucea lui Leopold; a Serbiei, medalia de aur a Bravurei Militare; din partea Muntenegrului, medalia de aur Chilitch şi în numele guvernului Republicei franceze, crucea Legiunei de Onoare şi Crucea de Război.

Preşedintele a pronunţat un important discurs şi a amintit mişcătorul proiect format de guvernele aliate, pentru a oferi împreună: „acestei cetăţi neviolate un tribut al recunoştinţei lor eroilor cari au salvat lumea şi mîndrul oraş care a plătit prin atîtea suferinţe victoria libertăţei".

„Domnilor, iată zidurile unde supremele speranţe ale Germaniei imperiale au fost sfărîmate cu desăvîrşire. Germania căutase aci să culeagă o izbîndă strălucită, un succes teatral. Aci cu o tenacitate şi un curaj liniştit, Franţa a răspuns: „Nu se trece".

Preşedintele a amintit că duşmanul prin atacul Verdunului urmărea un scop îndoit: a preveni ofensiva generală a Aliaţilor şi a înălţa prestigiul militar al poporului german. Această speranţă a fost nimicită de realitatea faptelor. Admirabilele trupe ale lui Pétain şi Nivelle au dejucat scopul vrăjmaşului. „Ele sunt acelea care au permis Aliaţilor să lucreze cu o activitate crescîndă pentru fabricarea materialului de război, activitate care a răspîndit în întreg universul încrederea în victoria noastră definitivă şi care a asigurat în sfîrşit realizarea planurilor hotărîte de Statele Majore. Aceste trupe sunt ele care au dat Rusiei timpul de a se pregăti şi de a angaja triumfătoarele sale ofensive de la 4 Iunie şi de la 2 Iulie; Italiei i-a dat timpul de a organiza la 2 Iunie, strălucitul asalt al Goriziei; trupelor franco-britanice le-a permis să întreprindă de la 1 Iulie pe Somme, seria neîntreruptă de operaţiuni metodice. Amatei din Orient i-a permis să se echipeze şi să concentreze diferitele sale elemente, pentru a da noilor noştri aliaţi români un ajutor frăţesc în contra germano-bulgarilor.

„Onoare soldaţilor de la Verdun care au semănat şi stropit cu sîngele lor cinstea care răsare astăzi. Numele Verdunului, căruia Germania în intensitatea visului său îi dase un sens simbolic, reprezintă de acum înainte, pentru Aliaţi şi pentru neutrii, tot ceea ce e mai frumos, mai pur şi mai nobil din inima franceză. Acest nume a devenit sinonimul sintetic al patriotismului, al bărurei şi al generozităţei".

D. Poincaré a încheiat discursul său dînd decoraţiile Statelor Aliate, prin următoarele cuvinte: Oraşului Verdun, care a suferit pentru Franţa; oraşului Verlun ai cărui apărători eroici cauza reptului etern; oraşului Vderun a cărui apărători eroici au lăsat lumei un exemplu nemuritorde măreţie omenească".

Preşcintele Republicei a numit pe generalul Nivelle, comandantul armatei de la Verdun, Mare ofer al Legiunei de Onoare. El a plecat apoi la Bar-le-Duc, unde a dus omagii purtărei populaţiei civile, a exprimat felicitările ale funcţionarilor judeţului şi a dat o probă de sentimentele ale amicale, membrilor reprezentanţei naţionale. El a amintit mai cu seamă curagiul pe cîmpul de luptă al d-lui Maginot, deputat a Meusei şi activitatea senatorului Charles Humbert, pentru a tiva fabricarea materialului de război. (Ag. Radio).

Nu risipiţi apa.
Stingeţ luminile cât mai curând.

Marele cartier general

Comunicat oficial No. 21

Din 4 Septembrie 1916, ora 7 dim.

FRONTUL DE NORD ŞI NORD-VEST:

Continuându-şi înaintarea, trupele noastre au ocupat prin luptă: Homorod-Almaş, Cohalm (Kőhalom) şi Făgăraş; s'au luat prizonieri 10 ofiţeri şi 900 oameni de trupă, precum şi material de războiu.

In valea Streiului lupta urmează vie.

Dealul Bran (sud de Barul Mare), care a fost luat şi reluat de mai multe ori, a rămas în stăpânirea noastră; s'au luat 76 prizonieri.

FRONTUL DE SUD:

Schimb de focuri între bateriile de pe ambele maluri ale Dunării; bateriile noastre au scufundat la gura Lomului două şlepuri cu muniţiuni.

In Dobrogea angajamente cu detaşamentele înaintate inamice.

ATACURI AERIENE:

Aeroplane inamice au aruncat bombe asupra Constanţei omorînd doi locuitori şi rănind patru.

Vizita

M. S. Regina la Seminarul Central

Eri la ora 12 jum. M. S. Regina, însoţită de A. S. R. Principele Nicolae a vizitat pe neaşteptate răniţii dela Seminarul Central.

Suverana a fost primită de d. ministru Victor Antonescu, d-na Bragadiru, d-na Florescu, d-ra Bragadiru, d-rii Cohn şi Bonschis precum şi de pictorul Ţincu, profesor la acel seminar care şi-a oferit serviciile sale.

Majestatea Sa a găsit pentru fiecare rănit cuvinte de îmbărbătare, oferindu-le flori, ţigări şi bomboane. La plecare le-a urat însănătoşire grabnică iar ei au răspuns cu un ura formidabil.

Războiul balcanic

Victorie engleză pe râul Vardar

POLDHU, 4. — Comunicatul oficial francez anunţă că bombardarea continuă de ambele părţi la Drama şi lacul Doiran. Pe malul stâng al Vardarului trupele britanice s'au ciocnit cu cele bulgare sprijinite de contingente germane. Lupta s'a terminat în favoarea britanicilor.

O luptă a avut loc între cavaleria sârbă şi bulgară. Sârbii au capturat 25 tunuri şi un mare număr de prizonieri.

Un celebru autor

german despre situaţia Germaniei

Londra, 2. — Ziarul „Times" spune că faimosul autor al tratatului: „Europa Centrală", zice în „die Hilfe" că Germania este acum cu adevărat în faţa unui mare pericol. Germania şi-a ridicat ultimele resurse supreme cu mult mai înainte de cît ar fi fost necesar. Şi adaugă: „după doi ani de şovăeli guvernul român a subscris şi el opinia că cauza Europei centrale este pierdută şi că împărţirea teritoriului austro-ungar poate începe acuma. Acesta nu este un eveniment de mică importanţă, deoarece este privit în toată lumea ca un fel de încheere a primei perioade de război. Trebue să fim preparaţi pentru orice posibilitate". (A. T. E.)

Marea înfrîngere bulgară în Macedonia

— Armata lui Boiadief se retrage în dezordine spre Monastir.—Pierderile bulgarilor sunt foarte mari —

Asupra strălucitei victorii a trupelor aliate în Macedonia, primim dela Salonic următorul comunicat oficial al comandamentului generalului Sarrail:

SALONIC, 3. — Comunicat din 2,15 Septembrie: După o pregătire de artilerie de două zile şi după ocuparea poziţiunilor înaintate ale inamicului, vitezele noastre trupe au dat în ziua de 1 Septembrie un atac decisiv în contra poziţiunilor principale ale armatei I-a bulgară, în direcţiunea Florinei. Atacul a fost încoronat de un succes complet. Principalele poziţiuni bulgare Malkanidje şi Malarlka sunt în stăpînirea noastră. Armata generalului Boiadjef se retrage în desordine spre Monastir, urmărită de trupele noastre victorioase. Am capturat un foarte mare număr de prizonieri, care continuă să sporească. Am mai luat 29 tunuri grele, o mare cantitate de muniţiuni, 50 chesoane, un mare număr de puşti, material de geniu, material telegrafic şi de altă natură. Cîteva din tunurile luate dela inamic le întrebuinţăm contra bulgarilor. Pierderile bulgarilor sunt enorme; cîmpul de luptă e acoperit de cadavre de ale inamicului. Prizonierii declară că numai dintr'un singur regiment bulgar au fost scoşi din luptă, prin atacurile noastre, 1500 de soldaţi.

Trupele noastre au şi coborît în cîmpia Florinei.

Pe frontul italian

Coltano, 3. — Acţiunea artileriei a fost în ultimele zile foarte intensă şi s'a schimbat într'o bombardare viguroasă a liniilor duşmane. Tragerea a fost împiedicată dimineaţa de o ceaţă deasă, dar la amiazi liniile inamice au început să se vază şi ne-a fost posibil să mărim focul artileriei şi a azvîrlitoarelor de bombe cari au bombardat reţelele de sîrmă, tranşeele şi liniile de comunicaţie cu austriacii.

Din cauza condiţiunilor nefavorabile pentru observaţiunile aeriene, atacurile au trebuit să fie date de patrule îndrăzneţe cari au înaintat pînă aproape de liniile duşmane în timpul pauzei bombardărei.

Aceste patrule observară existenţa a noui reţele de sîrmă pe cari inamicul le construise în grabă, ascunzîndu-le în plantaţiuni. După ce am bombardat şi aceste noui obstacole, la ora 1 d. a. am început asaltul.

Infanteria noastră s'a aruncat cu mare avînt asupra liniilor inamice la est de Vallonce. Atacul italian de eri a făcut mai multe rupturi importante în această linie. Au fost capturaţi 2200 prizonieri.

Situaţia tragică

a armatei germane

Paris, 2. — *O telegramă din Basel zice că corespondentul militar al ziarului* Frankfurter Zeitung *dă un tablou înfiorător al situaţiei armatei germane pe Somme: „Francezii bombardează necontenit cu artileria lor. Salvele neîncetate, bubuitul continuu, pun nervii trupelor la o încercare încă necunoscută. Suferinţele soldaţilor, din cauza grozăviei bombardărei, sunt mai grele decît setea şi foamea. Soldaţii nu pot să meargă să înlocuiască pe camarazii lor din tranşee, căci orice infanterist e văzut şi semnalat imediat de nenumăratele baloane captive şi de aeroplanele duşmanului. Reaprovizionarea e de asemenea foarte grea.*

„Sentimentul neputinţei noastre faţă de mijloacele aeriane ale vrăjmaşului e tot ceea ce poate fi mai exasperant". (Agenţia Radio).

JAPONEZII ŞI ALIAŢII

Roma, 2. — Baronul Sakatam, preşedintele misiunei comerciale japoneze în Italia, înainte de a părăsi ţara, într'o adresă către public şi-a exprimat părerea sa asupra Italiei.

„Puterea economică şi a armatelor Italiei poate să fie comparată cu aceea a naţiunilor aliate dar unirea desăvîrşită care se observă în sînul poporului italian, nu poate fi comparată cu nici una. E uimitor cum Parlamentul, soldaţii, civilii tineri şi bătrîni, bărbaţi şi femei, lucrează într'o singură bătaie de inimă. Aceasta este adevărata tărie a Italiei. „Trăiască Regele!" „Trăiască Italia!"

(A. T. I.)

Presa italiană

cere concursul Aliaţilor în favoarea României

ROMA, 3. — Toată presa italiană cere într'un glas, ca Aliaţii să pornească o acţiune repede, spre a uşura acţiunea militară a României (A. T. I.)

GERMANII

trimit întăriri pe frontul de Vest

Londra, 1. — *Corespondentul din Amsterdam al ziarului* Morning Post *spune că ziarele de acolo arată că toate trupele germane disponibile în satele belgiene dealungul frontierei provinciei Limburg au plecat în direcţiunea Liège ca să întărească frontul de vest. (A. T. E.)*

Fabricarea

muniţiunilor italiene sporeşte mereu

Paris, 2. — O telegramă din Roma zice că industriile de războiu au făcut progrese foarte repezi în Italia. Fabricarea oţelului a crescut cu 30 la sută. Arsenalele fabrică într'o lună tot atîtea tunuri grele cît fabricau înainte într'un an. Producţia obuzelor şi proiectilelor de tot soiul, e de 30 de ori mai mare decît la începutul războiului. Numărul de puşti fabricate, e de 350 de ori superior celui de acum un an. (Agenţia Radio).